

Problem kodowania

$x \backslash s$	0	1	0	1
A	A	B	0	0
B	A	C	0	0
C	D	C	0	0
D	A	B	0	1

Wariant I

A = 00

B = 01

C = 10

D = 11

Wariant II

A = 00

B = 11

C = 01

D = 10

Wariant I

$$D_1 = Q_1 \bar{Q}_2 + x \bar{Q}_1 Q_2$$

$$D_2 = \bar{x} Q_1 \bar{Q}_2 + x Q_1 Q_2 + x \bar{Q}_1 \bar{Q}_2$$

$$y = x Q_1 Q_2$$

Wariant II

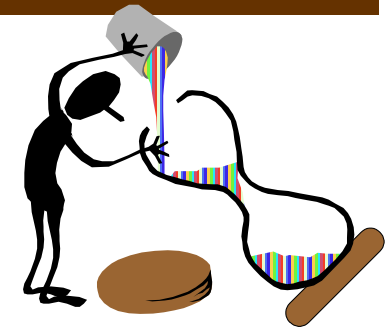
$$D_1 = x \bar{Q}_2 + \bar{x} \bar{Q}_1 Q_2$$

$$D_2 = x$$

$$y = x Q_1 \bar{Q}_2$$

Kodowanie

Jak przewidzieć (obliczyć) najlepsze kodowanie stanów?

Czy realne jest sprawdzenie wszystkich możliwości

3 stany - 3 różne kodowania

4 stany - 3 różne kodowania

5 stanów - 140 kodowań

7 stanów - ??? kodowań

9 stanów - ??? kodowań

KODOWANIE

Jedyną rozsądną z punktu widzenia dzisiejszych technologii i realną do omówienia w ograniczonym¹⁾ czasie wykładu jest metoda wykorzystująca podział z własnością podstawienia.

- 1) Ale i takie uproszczone ujęcie nie zawsze jest możliwe. Wtedy zachęcam Państwa do samodzielnego studiowania następnych plansz.

A wszystkich wytrwałych w tym procesie specjalnie nagradzam na egzaminie.

Elementy rachunku podziałów

Podziałem na zbiorze S jest system zbiorów $P = \{B_i\}$, którego bloki są rozłączne, czyli

$$B_i \cap B_j = \emptyset, \text{ jeśli tylko } i \neq j.$$

Dla $S = \{1,2,3,4,5,6\}$, $P = \{\{1,2\}, \{3,5\}, \{4,6\}\}$ jest podziałem na S .

$$\Pi = (\overline{1,2}; \overline{3,5}; \overline{4,6})$$

Iloczyn podziałów, suma podziałów oraz relacja \leq .

Elementy rachunku podziałów...

Powiemy, że podział Π_a jest *nie większy* od Π_b (co oznaczamy: $\Pi_a \leq \Pi_b$), jeśli każdy blok z Π_a jest zawarty w pewnym bloku z Π_b .

$$\Pi_a = (\overline{1,2,4}; \overline{3,5,6}) \quad \Pi_b = (\overline{1,4}; \overline{2,6}; \overline{3,5}) \quad \Pi_c = (\overline{1,2}; \overline{4}; \overline{6}; \overline{3,5})$$

$$\Pi_c \leq \Pi_a \text{ Tak}$$

$$\Pi_c \not\leq \Pi_b \text{ NIE!}$$

$\Pi(0)$ – podział najmniejszy

$\Pi(1)$ – podział największy

Elementy rachunku podziałów...

Iloczynem podziałów $\Pi_a \cdot \Pi_b$ nazywamy największy (względem relacji \leq) podział, który jest nie większy od Π_a oraz Π_b .

$$\Pi_a = (\overline{1,2,4}; \overline{3,5,6}) \quad \Pi_b = (\overline{1,4}; \overline{2,6}; \overline{3,5})$$

$$\Pi_a \cdot \Pi_b = (\overline{1,4}; \overline{2}; \overline{6}; \overline{3,5})$$

Elementy rachunku podziałów...

Sumą podziałów $\Pi_a + \Pi_b$ nazywamy najmniejszy (względem relacji \leq) podział, który jest nie mniejszy od Π_a oraz Π_b .

$$\Pi_a = (\overline{1,2}; \overline{3,4}; \overline{5,6}; \overline{7,8,9})$$

$$\Pi_b = (\overline{1,6}; \overline{2,3}; \overline{4,5}; \overline{7,8}; \overline{9})$$

$$\Pi_a + \Pi_b = (\overline{1,2,3,4,5,6}; \overline{7,8,9})$$

Własność podstawienia

Podział Π na zbiorze stanów automatu $M = \langle S, V, \delta \rangle$ ma własność podstawienia (*closed partition*), gdy zachodzi:

$$\forall v_p \in V, \forall (s_i, s_j \in b_k), b_k \in \Pi \Rightarrow \exists_{b_m \in \Pi} (\delta(s_i, v_p), \delta(s_j, v_p)) \in b_m$$

Podział ma własność podstawienia, gdy elementy bloku podziału pod wpływem dowolnej litery wejściowej przechodzą na siebie lub na inny blok podziału Π

Twierdzenie

Dany jest automat M o zbiorze stanów S , $|S| = n$.

Do zakodowania stanów potrzeba Q_1, \dots, Q_k elementów pamięci.

Jeżeli istnieje podział Π z własnością podstawienia i jeżeli r spośród k zmiennych kodujących Q_1, \dots, Q_k , gdzie $r = \lceil \log_2 \beta(\Pi) \rceil$, jest przyporządkowanych blokom podziału Π tak, że wszystkie stany zawarte w jednym bloku są oznaczone tymi samymi zmiennymi Q_1, \dots, Q_r , to funkcje Q'_1, \dots, Q'_r są niezależne od pozostałych $(k - r)$ zmiennych. I odwrotnie, gdy pierwsze r zmiennych stanu następnego Q'_1, \dots, Q'_r ($1 \leq r < k$) mogą być wyznaczone z wartości wejść i pierwszych r zmiennych Q_1, \dots, Q_r niezależnie od wartości pozostałych zmiennych, to istnieje podział Π z własnością podstawienia taki, że dwa stany s_i, s_j są w tym samym bloku podziału wtedy i tylko wtedy, gdy są oznaczone tą samą wartością pierwszych r zmiennych.

Przykład 1

s \ x	0	1	0	1
A	A	F	0	0
B	E	C	0	1
C	C	E	0	1
D	F	A	1	0
E	B	F	1	1
F	D	E	0	0

$$\pi_1 = (\overline{A}, \overline{B}, \overline{E}; \overline{C}, \overline{D}, \overline{F})$$

$$\tau = (\overline{A}, \overline{D}; \overline{B}, \overline{C}; \overline{E}, \overline{F})$$

Kodowanie wg Π_1 τ

A	0	0	0
B	0	0	1
C	1	0	1
D	1	0	0
E	0	1	0
F	1	1	0

Nie wystarcza to do
zakodowania

Przykład 1...

s \ x	x			
	0	1	0	1
A	A	F	0	0
B	E	C	0	1
C	C	E	0	1
D	F	A	1	0
E	B	F	1	1
F	D	E	0	0

Co to znaczy, że zastosujemy kodowanie wg podziału zamkniętego:

A 0 0 0

B 0 0 1

C 1 0 1

D 1 0 0

E 0 1 0

F 1 1 0

$$Q_1' = D_1 = f(x, Q_1)$$

a co z pozostałymi?

Niestety tylko jedną zmienną zakodowaliśmy wg podziału zamkniętego, zatem:

$$Q_2' = D_2 = f(x, Q_1, Q_2, Q_3)$$

$$Q_3' = D_3 = f(x, Q_1, Q_2, Q_3)$$

Nie musimy obliczać funkcji wzbudzeń, aby stwierdzić, że będą pierwsza z nich, czyli D_1 będzie...

Przykład 1...

A może jest więcej podziałów zamkniętych:

s \ x	0	1	0	1
A	A	F	0	0
B	E	C	0	1
C	C	E	0	1
D	F	A	1	0
E	B	F	1	1
F	D	E	0	0

Później wykażemy, że oprócz Π_1

$$\Pi_1 = (\overline{A, B, E}; \overline{C, D, F})$$

jest Π_2

$$\Pi_2 = (\overline{A, C}; \overline{B, D}; \overline{E, F})$$

Kodowanie wg Π_1 Π_2

	Π_1	Π_2	
A	0	0	0
B	0	0	1
C	1	0	0
D	1	0	1
E	0	1	0
F	1	1	0

Jest to kodowanie jednoznaczne

$$\Pi_1 \bullet \Pi_2 = \Pi(0)$$

PRZYKŁAD 1 c.d.

Przy tak dobranym kodowaniu pierwsza funkcja wzbudzeń Q_1' tego automatu będzie zależna od jednej zmiennej wewnętrznej, a druga i trzecia łącznie (Q_2' , Q_3') od dwóch zmiennych wewnętrznych, czyli

$$Q_1' = f(x, Q_1)$$

$$Q_2' = f(x, Q_2, Q_3)$$

$$Q_3' = f(x, Q_2, Q_3)$$

Kto chce
 Q_1' ,

Jeśli wyjdzie inaczej

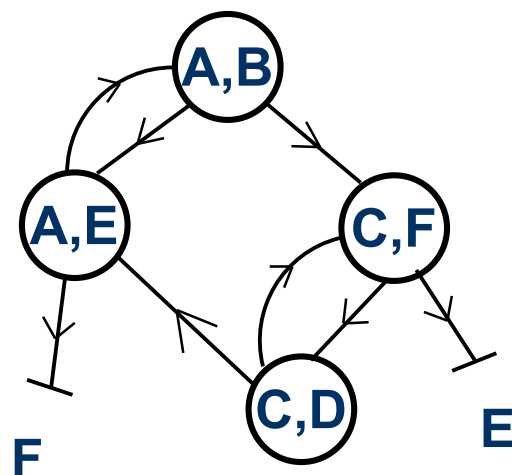

Dla całego roku!

Obliczanie podziału zamkniętego

s \ x	0	1
A	A	F
B	E	C
C	C	E
D	F	A
E	B	F
F	D	E

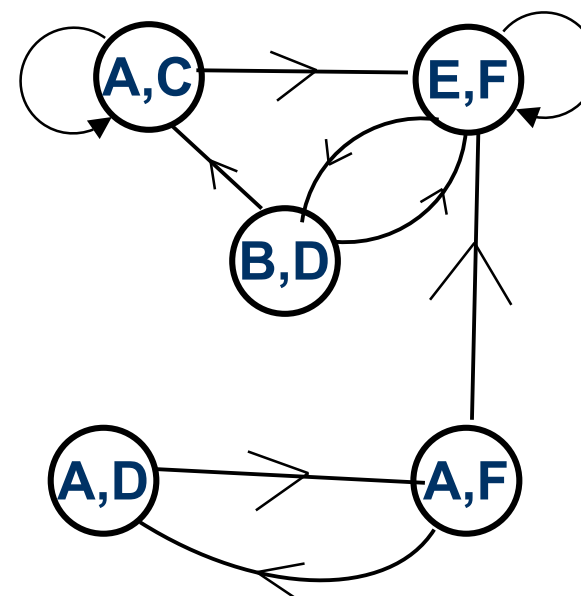
Tworzymy graf par następników dla różnych wierzchołków początkowych

$$A,B \longrightarrow \Pi_1 = (\overline{A,B,E}; \overline{C,D,F})$$

$$A,C \longrightarrow \Pi_2 = (\overline{A,C}; \overline{B,D}; \overline{E,F})$$

$$A,D \longrightarrow \Pi(1)$$

PRZYKŁAD 2

s \ x	0	1	Z
A	H	B	0
B	F	A	0
C	G	D	0
D	E	C	1
E	A	C	0
F	C	D	0
G	B	A	0
H	D	B	0

Do zakodowania stanów automatu M potrzebne są 3 podziały 2-blokowe, takie że:

$$\Pi_a \bullet \Pi_b \bullet \Pi_c = \Pi(0)$$

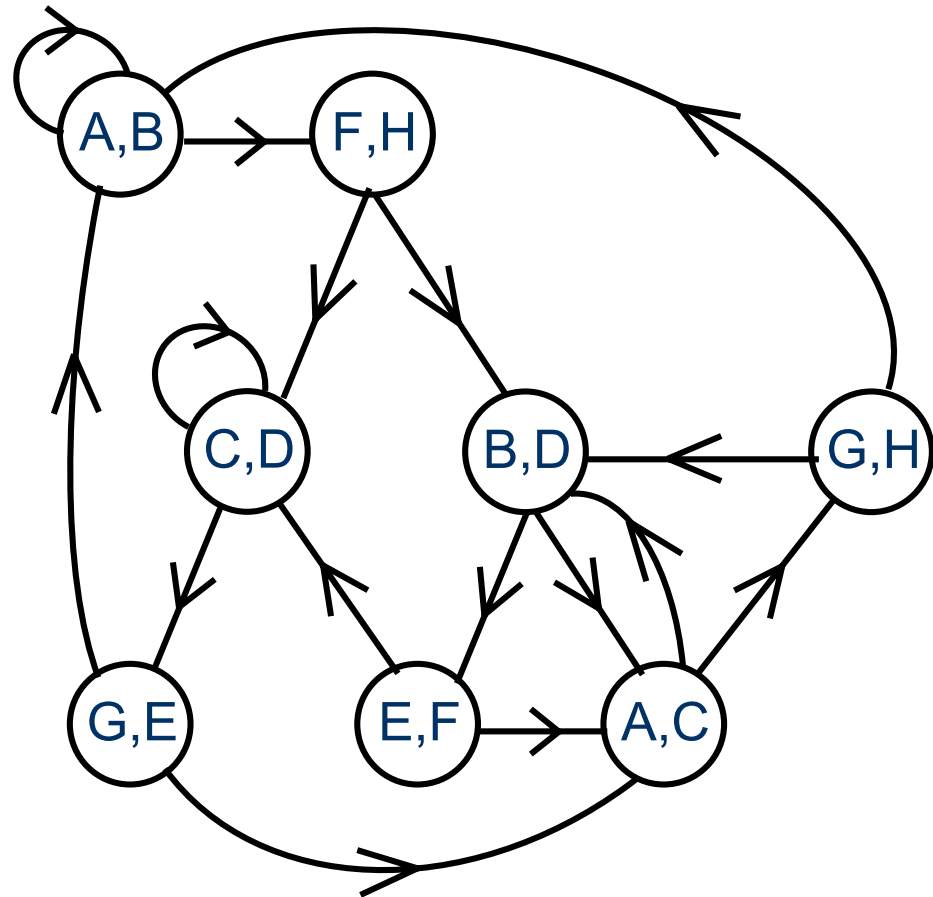
Generujemy podziały zamknięte

PRZYKŁAD 2 c.d.

s \ x	0	1	Z
A	H	B	0
B	F	A	0
C	G	D	0
D	E	C	1
E	A	C	0
F	C	D	0
G	B	A	0
H	D	B	0

$$\Pi_1 = (\overline{A,B,C,D}; \overline{E,F,G,H})$$

Graf par następników :

PRZYKŁAD 2 c.d.

s \ x	0	1	Z
A	H	B	0
B	F	A	0
C	G	D	0
D	E	C	1
E	A	C	0
F	C	D	0
G	B	A	0
H	D	B	0

$A, D \Rightarrow \overline{A, D; B, C; E, H; F, G}$

$D, H \Rightarrow \overline{A, D, E, H; B, C; F, G}$

$B, F \Rightarrow \overline{B, C, F, G; A, D; E, H}$

$$\left. \begin{array}{l} \overline{A, D; B, C; E, H; F, G} \\ \overline{A, D, E, H; B, C; F, G} \\ \overline{B, C, F, G; A, D; E, H} \end{array} \right\} + = \Pi_2 = (\overline{A, D, E, H; B, C, F, G})$$

PRZYKŁAD 2 c.d.

$$\Pi_1 = (\overline{A, B, C, D}; \overline{E, F, G, H})$$

$$\Pi_2 = (\overline{A, D, E, H}; \overline{B, C, F, G})$$

Niestety:

$$\Pi_1 \bullet \Pi_2 = (\overline{A, D}; \overline{B, C}; \overline{E, H}; \overline{F, G}) \neq \Pi(0)$$

Potrzebny jest więc jeszcze jeden podział τ :

$$\Pi_1 \bullet \Pi_2 \bullet \tau = \Pi(0)$$

$$\tau = (\overline{A, B, G, H}; \overline{C, D, E, F})$$

PRZYKŁAD 2 c.d.

$$\Pi_1 = (\overline{A}, \overline{B}, \overline{C}, \overline{D}; \overline{E}, \overline{F}, \overline{G}, \overline{H})$$

$$\Pi_2 = (\overline{A}, \overline{D}, \overline{E}, \overline{H}; \overline{B}, \overline{C}, \overline{F}, \overline{G})$$

$$\tau = (\overline{A}, \overline{B}, \overline{G}, \overline{H}; \overline{C}, \overline{D}, \overline{E}, \overline{F})$$

Kodowanie wg Π_1 Π_2 τ

A	0	0	0
B	0	1	0
C	0	1	1
D	0	0	1
E	1	0	1
F	1	1	1
G	1	1	0
H	1	0	0

PRZYKŁAD 2 c.d.

Przy tak dobranym kodowaniu dwie funkcje wzbudzeń Q_1' i Q_2' tego automatu będą zależne od jednej zmiennej wewnętrznej, a trzecia Q_3' (w najgorszym przypadku) od trzech zmiennych, czyli

$$Q_1' = f(x, Q_1)$$

$$Q_2' = f(x, Q_2)$$

$$Q_3' = f(x, Q_1, Q_2, Q_3)$$

Warto zakodować, obliczyć funkcje wzbudzeń Q_1' , Q_2' , Q_3' i sprawdzić, czy rzeczywiście tak jest.

Komentarz

Każde inne kodowanie doprowadzi do bardziej skomplikowanych funkcji wzbudzeń.

W szczególności dla kodowania wg naturalnego kodu binarnego¹⁾:

A	0 0 0
B	0 0 1
C	0 1 0
D	0 1 1
E	1 0 0
F	1 0 1
G	1 1 0
H	1 1 1

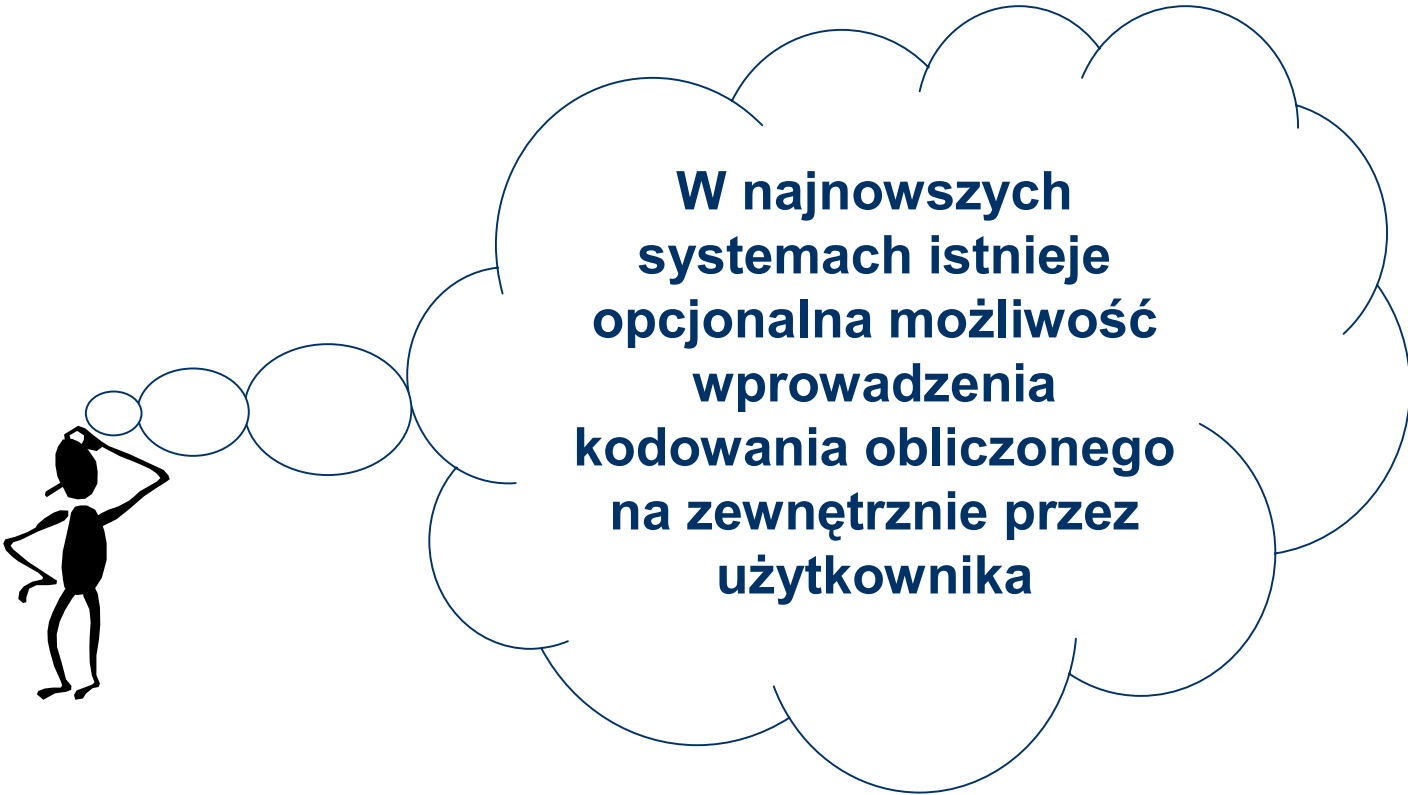
$$Q_1' = f(x, Q_1)$$

$$Q_2' = f(x, Q_1, Q_2, Q_3)$$

$$Q_3' = f(x, Q_1, Q_2, Q_3)$$

¹⁾ Naturalny kod binarny jest przyjmowany automatycznie do kodowania automatów w komercyjnych systemach projektowania układów cyfrowych

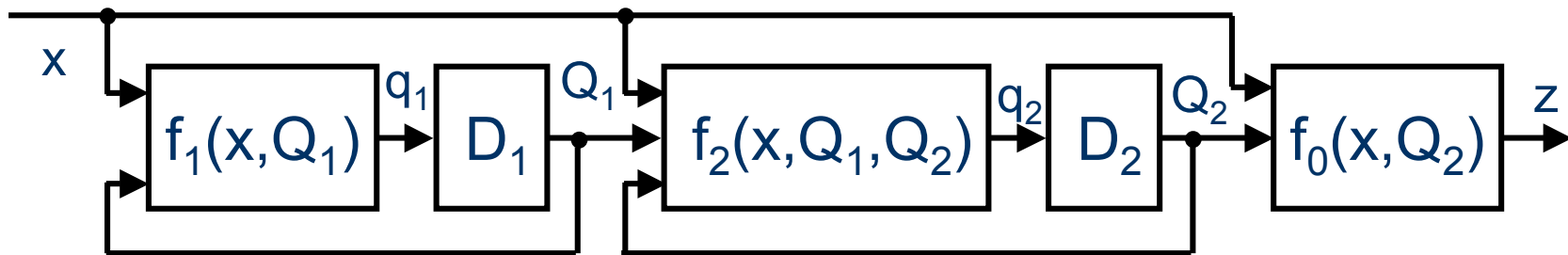
Nie martwmy się...

**W najnowszych
systemach istnieje
opcjonalna możliwość
wprowadzenia
kodowania obliczonego
na zewnątrz przez
użytkownika**

Dekompozycja szeregowo

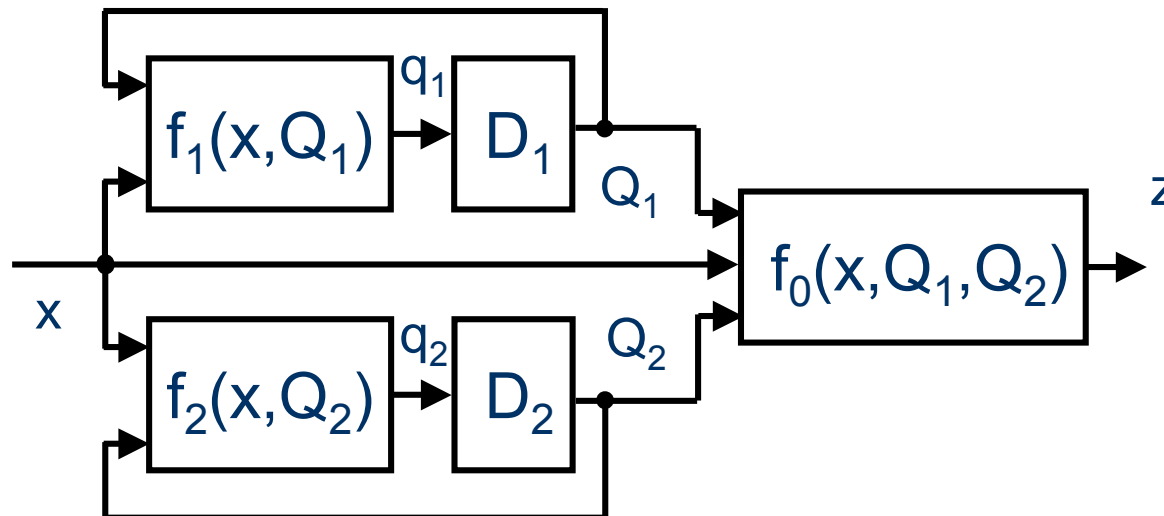
Dany jest automat M o zbiorze stanów S . Warunkiem koniecznym i wystarczającym dekompozycji szeregowo automatu M na dwa szeregowo połączone automaty M_1, M_2 jest istnienie podziału π z własnością podstawienia i podziału τ takich, że $\pi \cdot \tau = 0$.

Dekompozycja równoległa

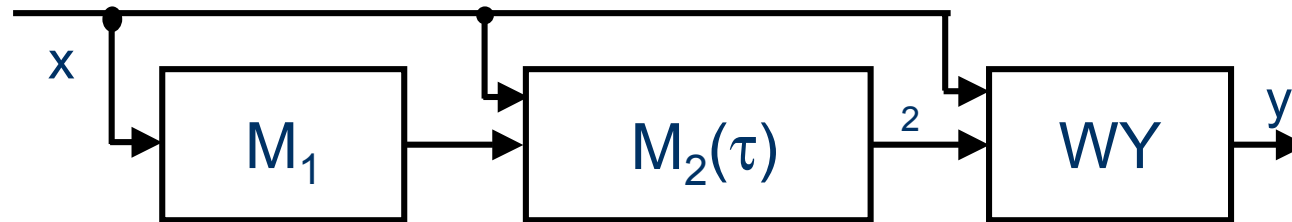
Automat M jest dekomponowalny na dwa podautomaty M_1, M_2 działające równoległe wtedy i tylko wtedy, gdy na zbiorze S tego automatu istnieją dwa nietrywialne podziały π_1, π_2 z własnością podstawienia takie, że

$$\pi_1 \bullet \pi_2 = \pi(0)$$

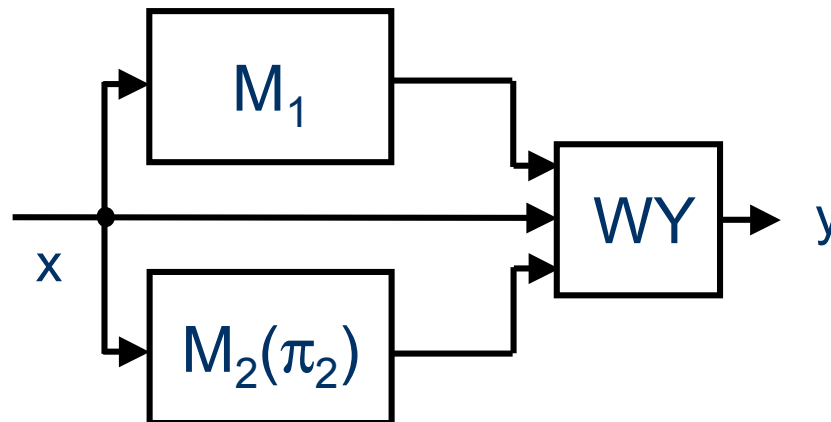

Schematy dekompozycji

Dekompozycja szeregową

Dekompozycja równoległa

Dekompozycja z autonomicznym zegarem

Niektóre automaty mają dekompozycję, w której występuje autonomiczny zegar – podautomat niezależny od wejść.

Podział π_i zbioru stanów S automatu M jest zgodny z wejściem, jeśli dla każdego stanu $S_j \in S$ i dla wszystkich $v_l \in V$

$$\delta(S_j, v_1), \delta(S_j, v_2), \dots, \delta(S_j, v_l), \dots, \delta(S_j, v_p),$$

są w jednym bloku podziału π_i .

Warunkiem koniecznym i dostatecznym istnienia dekompozycji automatu M , w której występuje autonomiczny zegar o $\lceil \log_2 \beta(\pi) \rceil$ stanach jest, aby istniał podział zamknięty π i nietrywialny zgodny z wejściem podział π_i zbioru stanów S tego automatu, taki że $\pi \geq \pi_i$

PRZYKŁAD 3

s \ x	0	1	0	1
A	D	C	0	1
B	C	D	0	0
C	E	F	0	1
D	F	E	0	0
E	B	A	0	1
F	A	B	0	0

Podział zgodny z wejściem:

$$\Pi_I = (\overline{A}, \overline{B}; \overline{C}, \overline{D}; \overline{E}, \overline{F})$$

Π_I jest zamknięty

$$\Pi_O = (\overline{A}, \overline{C}, \overline{E}; \overline{B}, \overline{D}, \overline{F})$$

$$\Pi_I \bullet \Pi_O = \Pi(0)$$

PRZYKŁAD 3

$$\Pi_I = (\overline{A}, \overline{B}; \overline{C}, \overline{D}; \overline{E}, \overline{F})$$

$$\Pi_O = (\overline{A}, \overline{C}, \overline{E}; \overline{B}, \overline{D}, \overline{F})$$

Kodowanie wg Π_I wg Π_O

A	0	0	0
B	0	0	1
C	0	1	0
D	0	1	1
E	1	0	0
F	1	0	1

$$Q_1' = f(Q_1, Q_2)$$

$$Q_2' = f(Q_1, Q_2)$$

$$Q_3' = ???$$

$$y = f(x, Q_3)$$